

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm S. Alexandri Lvgdunensis martyr, socij Epipodij. ex eo quod inuenitur apud Surium, quod inuicto animo exegit anno ab orbe redempto 179. Soteris verò Romani Pontif. 5. Marci autem Aurelij ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

tas: quin potius ipsum adito, causamque tuam ei exponito, ac multo facilius per te, quam per alium quod desideras obtinebis.

Alia sunt huius sancti viri dicta sanè eximia, & raram quandam prudentiam spirantia, quæ nos breuitatis studiosi, omittere cogimur.

MARTYRIVM S. ALEXANDRI LVG- C. Baron.
dunensis martyris, socij Epipodij. ex eo quod in Ann. tom. 2.
uentur apud Surium, quod inuictò animo exegit
anno ab orbe redempto 179. Soteris verò Romani
Pontif. 5. Marci autem Aurelij Imper. 17.

Interempto Epipodio, cuius supra martyrij 24. Aprilis
certamen descripsimus, persecutor recenti
adhuc cruore aspersus, beati Alexandri san-
guinem sitiebat. Quem receptum ex carcere, cõ-
perendinato examine, diè interposito, furori suo
præcepit offerri, vt eius supplicio, non modò ra-
biem suam, verùm etiam sæuientis populi insa-
niam temperaret. Quem tamen etiam hac per-
cunctatione tentauit: Adhuc in potestate tua est,
vt euadas prædecessorum exempla, videasq; quæ
teneas: Ita enim persecuti Christicolæ sumus, vt
pœniteat te solum arbitrum resedisse. Nã præ-
ter alias cæforum cateruas, etiam stultitiæ tuæ
collega succubuit. Atq; idèd, si tibi consulis, im-
mortales deos thuris accensione venerare. Be-
atus Alexander dixit: Gratias ago Domino, quòd
dum gloriosos martyrum reuoluis triumphos,
& illata tormenta commemoras; ad deuotionè
me quoque confirmas exemplis. Putasne ergò
extinctas animas, quas sudistis? Illæ quidem ca-
lum possident: persecutores verò viceuersa in
illo agone potius perierunt. Fallit enim te opi-
nio

Alexander
sistitur Præ-
sidi.

B. Alexander
egregiè re-
spondet
Præsidi.

918 MARTYRIUM S. ALEXANDRI
nio tua;extingui non potest nomē Christi
quod ita Deo fundante firmatum est, ut ipse
am mortibus propageretur. Nunc igitur quaerit
trem mihi charissimum in summo gaudio
catum scio, securior eandem viam ingredere
go namque Christianus sum; tu verò exerce
pus, quod pro imbecillitate terrena sustulisti
di videtur additū; ceterum animas nostras
stodiat & recipiat ille, qui condidit. Ad haec
ses mixto pudore & furore deserviens, sanctus
Alexandrum dinaricatum ternis cadentibus
berari praecepit: qui nulla humili responsione
inter tormenta deiectus; Dei semper praesentia
flagitavit.

Verberatur
martyra-
cerbe.

Cumque longissimo spatio, cadentium
diua vicissitudine non frageretur, praeses
rogat, utrum etiam in hac confessione durus
Cuius pereunstationi inconcussa auctoritas
respondit: deos gentilium daemona esse non
mina. Deum verò omnipotentem, inuisibilem
sempiternum, sui propositi esse custodem.
index: Ad hanc, inquit, insaniam Christiani
ruperunt, ut prolixitate poenarum gloriam
existiment comparari, & persecutores suos
cisse se iudicent, quos oportet celeri fine con-

Pertur in eū
sentētia cru-
cis.

mi. Quia ergo eos in pertinacia sua & audacia
fas est, & videri, idcirco Alexander fixus cruci
nimam, sicut meretur, effundat. Hac prolatam
tentia, carnifices beatum Alexandrum vincula
constrinxerunt: sed ipsi tormētis, quae magna
delitate expromserant, minimè afficere
tuerunt. Nam cum antè multis laniatus verbera-
bus fuisset, adeo ut crate costarum soluta, anima
soccra panderentur, beatum spiritum, super
vocibus Christum inuocans, antè efflavit, quoniam

Abit è vita
sanctus mar-
tyr.

noua tor-
ment-
it, dum à
corpora
Erat e-
cretus de
spelun-
tebat, cui
na Christ-
locus, m-
clarus, &
insequen-
bo seui-
dam elari-
census, vi-
remediu-
podij cale-
it ille, ac r-
ris exuui-
tinxit, ac i-
Quae virtu-
sam de in-
corporis
daemoni-
collocauit
Exitar d-
Epipodio
scriptus E-
per est hic
martyre, q-
genera gl-
in Rhodan-
Epistola E-
sebius hist-

noua tormēta accederent: atque hoc modo, quos tormenta diuiserant, tandem sepultura coniungit, dum à Christianis educta occultè extra urbem corpora absconsa conduntur.

Erat enim in colle superposito ciuitati, concretus densatis vepribus locus, ibiq; in modum spelunçæ, conclusa frutetis ac sentibus vallis latebat, cuius in decessu, venerabilia corpora magna Christianorum deuotione condita sunt. Qui locus, multis magnisque sanctorum virtutibus clarus, & admodum celebris effectus est. Nā cum in sequenti tempore, Lugdunensis populus morbo seniente passim corrueret, adolescens quidam claris natalibus ortus, vi febrium valdè succensus, visione admirabili commonitus est, vt remedium à muliere, apud quam martyr Epipodij calceamētum seruabatur, expeteret. Paruit ille, ac mulierem adiens, per quasdam martyris exuias ibidem relictas, febrium ardorem extinxit, ac integræ sanitati sine mora redditus est. Quæ virtus fidei atque sanctorum, per vniuersam deinde ciuitatem sperfa, plurimis & animæ corporis sanitatem attulit, ac fufis fugatisque demonibus, solida pietatis fideique fundamenta collocauit.

Miraculis
ad sanctorum
martyrum se
pulcrum.

C. Baron: In
Not: Martyr
Romani.

Exit de præclaro hoc martyre, & eius socio Epipodio Sermo S. Eucherij Lugdunensis, falso ascriptus Eusebio Emiseno. Diuersus planè insuper est hic sanctus, ab illo Alexandro medico & martyre, qui cum Attalo, post diuersa pænarum genera, gladio cæsus occubuit, cuius & cineres, in Rhodani fluenta mersi fuerunt, vt constat ex Epistola Ecclesiæ Lugdunensis, quam recitat Eusebius hist: lib: 5. c. 1.

VITA